“No hi ha res més transparent que la policia local”

Encara no coneix Palma de Mallorca, però assumeix el repte de comandar un cos policial de nou-cents agents esquitxat per la corrupció
Marxa satisfet de deixar la policia de Girona consolidada

Josep Palouzi , al seu despatx de la polic a de Girona Foto: TURA SOLER.

Jo tinc un problema
i és que no sé fer res més que treballar,
i per això necessito nous reptes

Tenim moltes més possibilitat de morir d'accident de
trànsit que no pas a mans d'un gihadista

Josep Palouzié Vizcaya (Barcelona, 1958), ha estat el dinovè cap de la Policia Municipal de Girona, que ha comandat durant dinou anys. Diplomat en dret i llicenciat en criminologia, va començar la carrera policial com a agent de la policia de Santa Perpètua de Mogoda (1985-1987), va ser agent de la Guàrdia Urbana de Barcelona des del 1987 fins al 1989, i com a sergent va comandar la Policia Local de Montmeló. El 1990 es va incorporar a la Policia Local de Sant Feliu de Guíxols amb la categoria de sotsoficial, va ser inspector en cap de la Policia Local de Blanes fins que el maig del 1997 va substituir Joan Delort al capdavant de la Policia Municipal de Girona, que ara dirigia amb el rang d'intendent. Ha cursat infinitat de cursos i ha estat instructor de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya. Ha participat en l'elaboració d'esborranys de textos legals de seguretat i ha presidit l'Associació de Caps i Comandaments de les Policies Locals (Accpol) de les comarques de Girona i l'Associació de Caps i Comandaments de Policies Locals de Catalunya. Llueix 24 guardons a la solapa concedits per cossos policials i entitats diverses. Un currículum que difícilment podien superar cap dels altres aspirants que es van presentar a la convocatòria de l'Ajuntament de Palma per cobrir la plaça del comandament del cos. Va ser gràcies al servei d'alertes de Google que l'informa de les notícies policials que va saber que a Palma buscaven cap i s'hi va presentar.

Per què s'embarca en un projecte nou i complex en un moment i una edat en què molts professionals del seu ram més aviat pensen en la jubilació?

Jo tinc un problema i és que no sé fer res més que treballar. I he de buscar nous reptes encara que suposin complicacions. Ara estava en una fase en què, després de gairebé vint anys a Girona, amb el projecte de la Policia Local molt consolidat un cop coberta la plaça d'inspector, era el moment de buscar un projecte engrescador. I també m'hi he llançat perquè tinc tot el suport familiar.

Hi ha influït també que el moment polític el feia sentir incòmode?

Hi ha influït un xic tot. És fonamental que el projecte policial de Girona està consolidat, però no negaré que l'ambient polític que ens envolta ara cansa i resulta fatigós. El debat constant, les desqualificacions... han aconseguit que deixi de mirar les notícies. Confio que a partir d'ara em podré estalviar aquests debats i haver de justificar-ho tot sempre en relació amb la política. Una bona gestió és una bona gestió i prou.

Li ha suposat un problema la
seva faceta de reservista de
l'exèrcit?

Arran de l'entrevista que em va fer i va publicar el diari La Razón, que va fer la seva interpretació sui generis de les meves manifestacions sobre els vincles amb la pàtria i l'exèrcit, vaig rebre amenaces a casa meva i les vaig denunciar. Era el típic escrit anònim que em tractava de traïdor, botifler i em comminava a marxar a Espanya. Però en l'aspecte polític no vaig tenir cap problema i vaig rebre el suport del llavors alcalde i ara president Puigdemont, que va ser molt coherent amb el que vam parlar en privat i el que ell va exposar en públic. Tots dos tenim clar que es pot discrepar políticament i treballar per a un projecte. La vida és política, jo com a escolta em vaig formar en l'humanisme cristià i marxista, i vaig militar en el PSUC, però cansen els debats absurds i darrere dels debats absurds hi sol haver molta mediocritat. Així que jo estava receptiu que em sorgís alguna cosa i em va arribar l'oportunitat de fer el salt a les Illes, que m'atrauen, perquè, com Serrat, vaig néixer al Mediterrani. No hauria acceptat anar a qualsevol lloc i a qualsevol preu perquè a Girona continuo estant bé i amb suport polític, però Palma és un bon repte.

Coneix Palma? Ja sap què n'espera, del nou cap de policia, l'Ajuntament de la ciutat?

La realitat és que només havia estat una vegada a Mallorca fa quaranta anys en una sortida de l'agrupament escolta i ara hi he fet un parell de viatges llampec per tenir una presa de contacte amb els responsables municipals. De moment tinc a la mà l'organigrama del cos policial, i totes les seves unitats, que són moltes, entre elles una unitat de policia muntada. M'ho hauré d'estudiar a fons. No tinc cap encàrrec concret. Jo hi vaig a treballar i hauré d'encaixar amb els altres serveis, Protecció Civil i bombers municipals, que allà, a diferència de Girona, depenen de la regidoria de Seguretat. He de conèixer la gent i els comandaments i fer-los veure que hi vaig a treballar i que entenguin que ser policia és un gran ofici. Aporto serietat, constància i treball.

Serà complicat batallar amb
una plantilla amb una vintena d'agents encausats per corrupció, cinc d'empresonats, i gairebé dos-cents policies de baixa?

Dels policies encausats, tots
d'un grup concret que feien vigilància en locals nocturns, ja se n'encarrega el jutjat. El percentatge de baixes no és tan diferent al de la majoria de cossos. La meva feina consisteix a organitzar el servei de manera que resulti al més eficaç per a la seguretat d'una ciutat molt turística. La diferència respecte a Girona és que Palma és una ciutat molt més gran i la plantilla, evidentment també.

Rememorem els seus 19 anys al capdavant de la policia de Girona. Acabava d'arribar quan es va perpetrar un crim que va marcar canvis. Era el 1997. Una veïna
de Girona, Maria Àngels Buades, a qui la Policia Local protegia,
va ser assassinada pel marit, Jaume Puig, que li va parar un parany fent-la anar a Platja d'Aro a una falsa cita comercial.

Sí. El cas demostra que és molt difícil aturar un homicida quan té intenció de matar. La Policia Local ja havia salvat la vida de la dona unes setmanes abans quan la va rescatar in extremis, quan ja la tenia emmanillada dins

d'un cotxe. A partir d'aquell cas vam reorganitzar el servei de protecció a les víctimes, creant una oficina exclusiva per a aquesta funció. La policia de Girona va ser pionera a l'Estat a aplicar el sistema de localització per telèfon de les víctimes. I hem impulsat una oficina d'atenció a la víctima en el sentit ampli, que no es limita a les víctimes de violència de gènere. Vam veure la necessitat de no abandonar les víctimes després d'un atracament, d'un accident, d'una agressió... Ens hem especialitzat i el resultat ha estat molt gratificant. Hem creat una unitat especialitzada en investigació i els resultats són molt bons i ens hem introduït en el tema de la mediació [la resolució de conflictes evitant arribar a la via judicial], que abans era impensable i que està resultant un èxit. Ningú pot posar en dubte la bona evolució i la millora de la policia de Girona.

Marxa amb la tranquil·litat d'haver rebut la resolució judicial que absol de responsabilitat la policia local del cas del detingut que es va penjar a la cel·la.

M'esperava que parléssim del cas Torroja, perquè és un cas que em va afectar molt per les crítiques, les manifestacions dels antisistema i el paper que van jugar els regidors de la CUP, que són incapaços de superar els seus propis estereotips. Perquè es va tardar a alertar la família del difunt, una responsabilitat que no corresponia a la policia perquè nosaltres el vam recuperar i ell va morir a l'hospital, i perquè hi havia algun error, que es va aclarir que era de transcripció, a l'informe de l'autòpsia, van començar a enverinar la societat dient que s'estava amagant alguna cosa i manipulant les dades. Van enarborar el tòpic de “la policia tortura i assassina” quan aquí no vam torturar ningú i això no és l'Argentina del coronel. Van voler construir un relat d'una gran conspiració sobre un trist i lamentable fet d'un suïcidi, sempre difícil d'evitar. Nosaltres, la policia, no vam amagar res en aquest cas ni en cap. El meu tracte amb el ciutadà, sigui qui sigui, és exquisit. Si alguna policia és transparent és la policia local. No hi ha res més transparent que la policia local, potser perquè no tenim més remei que ser-ho, però és així.

Parlem del gran tema d'actualitat en qüestió de seguretat: el gihadisme. Coneix bé la situació i s'ha instruït amb el CNI. Què li diu, a la ciutadania? Estem protegits?

És cert que tots podem ser objectius potencials d'un atemptat d'aquesta gent que no temen per la seva vida perquè creuen que se'n van al cel. És un risc molt espectacular però relatiu. Tenim moltes més possibilitat de morir d'accident de trànsit que no pas a mans d'un gihadista. Els mitjans de comunicació teniu culpa per aquesta alarma. El risc era més proper quan ETA matava regidors de pobles catalans, posava bombes a l'Hipercor... però ara la sensació de risc que viu la mateixa policia és més gran perquè els mitjans han evolucionat i tot sembla més proper. L'atemptat d'Atocha no ens va causar tant pànic com el de París, que ens és més llunyà, però ara la comunicació és més evolucionada i tot ho veiem més proper i ho sabem al moment. Un exemple, en Puigdi [es refereix al president quan era alcalde] s'assabentava per les xarxes dels incidents a la ciutat abans que jo l'en pogués informar. Ara tot és immediat.

Funciona com a prevenció del terrorisme gihadista el Proderai (Procediment de Detecció de la Radicalització Islamista), que propugna el conseller Jané?

Va ser una decepció. El curs que ens van fer no aportava res més que un catàleg de consells obvis i acabava facilitant un correu electrònic perquè els policies hi incloguéssim dades de presumptes radicalitzats. El president de l'Accpolc, Joan Antoni Quesada, i jo vam acordar que les policies locals no volíem contribuir a construir un simple fitxer de musulmans, que era el que acabava sent. Vam plantejar els nostres criteris i discrepàncies a Interior i al final vam arribar a un acord de quina informació s'havia de tramitar, i qui n'havia de ser el receptor, sobre possibles radicalitzacions.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 26-06-2016 Pàgina 14

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/980433-lno-hi-ha-res-mes-transparent-que-la-policia-localr.html